

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumato-graphia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput IX

urn:nbn:de:bsz:31-97032

operimento, gyphi referente speciem, sic terra se condunt, contextæ gratiores dein in cibis. *Matthiolus*. Oculos in summitate cornuum habent, illosque appropinquante aliquo in cornua retrahunt, cornua in caput, caput in corpus. *Albertus*. Ova pariunt candida, oculorum lucii piscis magnitudine, & incubantes mense Majo reperiuntur. *Gesnerus*. Albertus ex putredine & viscoso generati tore voluit, viscositatemque illam in testam durefcere. Idem *Porta* placuit. *Phytol. l. 5. c. 4. Plin. l. 9. c. 5.* Tempore hyberno nasci scitbit. Vivaria earum instituit Fulvius Hirpinus in Tarquiniens, paulo ante civile bellum quod cum Pompejo. Magno gestum est, &c. *Plin. l. 9. c. 56.* Impeuntur in Scyatho insula perdicibus, sed easdem, qui ex genere earum ationes vocantur, decipiunt. Egressæ enim testis suis pascuntur, inanes ardeis & perdicibus relinquunt. *Alian. l. 10. c. 5.* *Andreas Furnerus Gallus*, ad capillos multiplicandos ex eis refert hoc remedium. *Limaces trecentas sui testis exemptas, in aqua discoques, & extractis denno, pingue quod supernatat, colligas; idque in vase vitreato recondes, & superinfundes sextarium aqua in qua folia Lauri decolcta fuerint; & tria cochlearia olei de olivis, mellis cochleare unum, croci scrupulum, & parum saponis Veneti, & cochlearium communis, modice conquassati. Bulliant simul omnia. Hoc liquore capillos sapius inunges, & lavabis lixivio facto de cinere combustorum brassica caulium, (locus est obscurus vel corruptus) & percipies pilos quotidie augeri.*

CAPUT IX. DE CULICE.

Culicum magna est in Agypto copia. Hinc *Herodotus* Conopæam appellat, & *Bellonius Obs. l. 2. c. 35.* ita se prima nocte ab eis vexatum scribit, ut postmodum exanthematibus laborare videretur. In diversis Indiæ locis culicum sunt species, quarum aliæ activo maxime tempore, expurgatis campis, in sylvis abundan-

undant, aliæ juxta litus. Ad Myontem Ionix urbem, haud sane magnus sinus erat, quem cum Meander è regione influens amnis, limosus, obrutatis ad vestitio luto faucibus, annis volventibus paludem effecisset; tanta ex ea culicum enata est copia, ut eorum tædio coacti Myontii, urbe relicta Miletum commigrarint. Morsus illarum septentrionales incolæ cum vitare volunt, absinthii vel nigellæ decocto caput & cætera membra aspergunt. *Olaus*. In morsu vero discrimen facit. Nam quibus sanguis purus & minime putridus est, hos non insectatur, fructus non attingit, priusquam corruptione acrotem contraxerint; & acidis maxime delectatur. *Leonh. Iachin*. Quod vero sanguinem humanum maxime appetunt: (*αἱμῶδες* hinc ἀνδρῶν σίφνες dicti) dulcia etiam appetere non evincitur. Sanguis enim pars dulcissima ac purissima ad nutriendum absûmitur, interiusque latec ad cutem crudissima devenit. Vnde pustulæ extra corpus erumpunt.

CAPUT X.

DE ECHINO, EPHEMERA,
& ERUCA.

Echini, marini quoties persensere æstum, saburra se gravant, ne vel propter levitatem jaçentur, vel ingruente tempestate auferantur, sed petris firme inhaereant. *Plut. lib. Vir. anim.* Vivorum testa obduktorum & aculeis communitorum contritorumque stussa in mate abjecta coeunt: & affinem partem recognoscunt, applicataque conferuntur, & naturali quadam conciliatione rursus uniuntur. *Aldrovand.* Quantum ad *Ephemeram*, Hypanis fluvius apud Cymmerium Bosphorum, sub solstitio folliculos acinis majores defert, ex quibus quadrupedes volucres erumpunt. Genus hoc animalis in pomeridianum diei tempus vivit, discedente Sole marcescit, & languente occidente moritur. Hinc illi ephemeræ seu diarii nomen. *Aldrovand.* *Erucas* quod spectat, testatur Hieracles, equis,